

meva filleta per a què sabés cuidar i guardar amorosament les joguines. Començarem aquest treball amb caràcter de joc i avui és un dels seus costums més arrelats. No hi ha que dir que a voltes es troba enfeïnada amb moltes altres coses, però de totes maneres sempre acaba per desar-los. Li he fet a casa un gran caixó dels que serveixen per embalar la roba de comerç, improvisant-li com si fos un armari. El meu marit hi ha col·locat uns prestatges folrats de robes inservibles; allà hi conserva tots els juguets petits. Les peces del «joc de pedra» tenen caixes a part; altres objectes petits tenen cistelletes; els llapis, els gravats, els papers tenen les seves caixes tapades. Tot això cap perfectament en els prestatges així com hi caben també els animals de joguina, els bauls per les nines, les banyeres i altres milers de coses semblants. Dos àlbums de gravats tenen departament separat en la gran caixa. «Un lloc per cada cosa; cada cosa al seu lloc». Heus aci un magnífic precepte que és necessari fer observar als nens quan han acabat el seu joc.

Un dia, quan el meu nen no estava a casa, vingué de visita una nena petita. La vaig fer entrar a la cambra dels jocs deixant-la allà ben entretinguda. Després de poc temps se n'anà a casa seva. Quan vaig tornar a la cambra tots els juguets estaven estesos per terra i quasi no es podia donar un pas per enlloc. Quan tornà aquesta nena a casa, vàreig tenir una llarga conversa amb ella. M'he formulat la regla—àdhuc sia molt difícil observar-la en nens estranys, perquè a voltes s'ofenen les mares—de què si el nen no ajuda amorosament a recollir i guardar cuidadosament els juguets que se li deixen, no se li ha de permetre que jugui de nou amb aquells mateixos jocs que no ha volgut guardar. Pocs dies després la meva nena petita jugava a casa d'una veïna. Quan fou hora de retornar vàreig anar a buscar-la. Dos nens de la casa s'entretenien en retallar gravats i havien fet un desordre espantós, deixant caure els retalls sobre les taules, cadires i per terra; jo vaig dir a la meva filla que ajudés a recollir tots els retalls abans de recollir les seves pròpies coses. La mare d'aquests nens digué:

—Oh, està molt bé així! La meva filla mai no recolleix els retalls; sóc jo qui ho faig. No obligui, doncs la seva filla a què ho faci.